

Protokol řešení projektu v předmětu ISS

Vojtěch Šíma, xsimav01

Úvod

Pro nahrání tónů a vět jsem využil programu Audacity. K udržení stejného tónu (v mém případě tón "a") jsem využil doporučené aplikace Fine Tuner.

Úkol 1

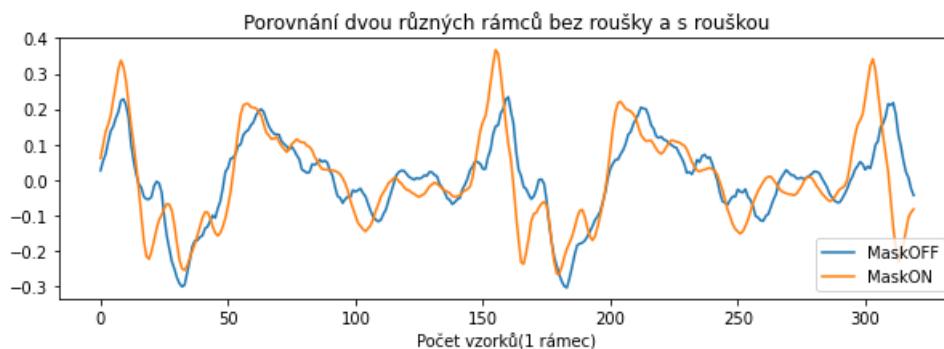
Název souboru	Délka[vzorky]	Délka[s]
maskoff_tone.wav	78762	4.92
maskon_tone.wav	76171	4.76

Úkol 2

Název souboru	Délka[vzorky]	Délka[s]
maskoff_sentence.wav	29210	1.83
maskon_sentence.wav	26834	1.68

Úkol 3

Extrahování vteřinových nahrávek jsem udělal ručně též v programu Audacity (soubory on.wav a off.wav). Normalizace nebyla potřeba díky použití knihovny soundfile a k ustřednění jsem použil funkce np.mean z knihovny numpy.

počet vzorků v jedné vteřině = 16000

počet rámců = 100 => 0,01

rámcí se polovinou překrývají => 2

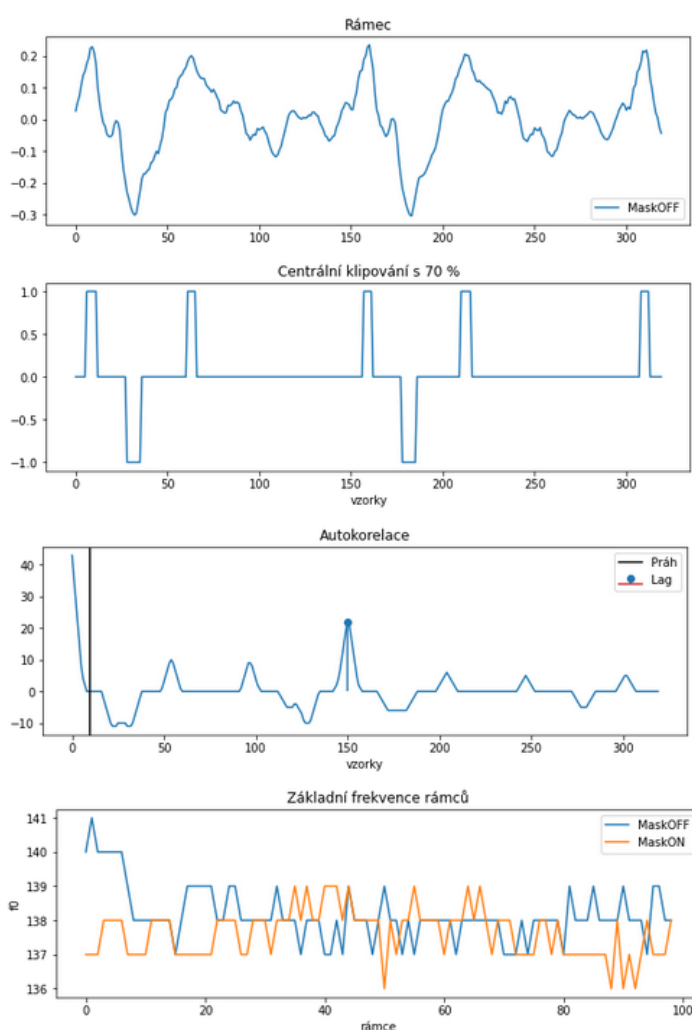
velikosti rámce ve vzorcích = $16000 \cdot 0,01 \cdot 2$

Úkol 4

Pomocí vestavěných funkcí `min()` a `max()` si zjistíme extrémy a upravíme rámeček na hodnoty 0/1/-1. Následně provedeme autokorelaci, která je implementována pomocí dvou forů s různou velikostí (viz. obrázek), které zaručují, že se mezi sebou budou vždy násobit jiné vzorky. Střední hodnotu jsem počítal pomocí `numpy.mean` a rozptyl pomocí `numpy.var`.

```
for c in range(0,99): #pro všechny rámce
    for i in range(0,320): #celý rámeček
        for j in range(0,320-i): #zkrácený rámeček (posunut na začátku i na konci o i)
            suma=suma+(array[c][j]*array[c][i+j])
            suma2=suma2+(array2[c][j]*array2[c][j+i])
        autocorr.append(suma)
        autocorr2.append(suma2)
    suma=0
    suma2=0
```

A)

B)

Střední hodnota bez roušky 138.161616161617
Rozptyl bez roušky 0.6203448627691053
Střední hodnota s rouškou 137.626262626262
Rozptyl s rouškou 0.4966840118355269

C)

Velikost změny f_0 při chybě by se dala změnit větším počtem vzorků (například zdvojnásobením), což by vedlo k menším změnám f_0 .

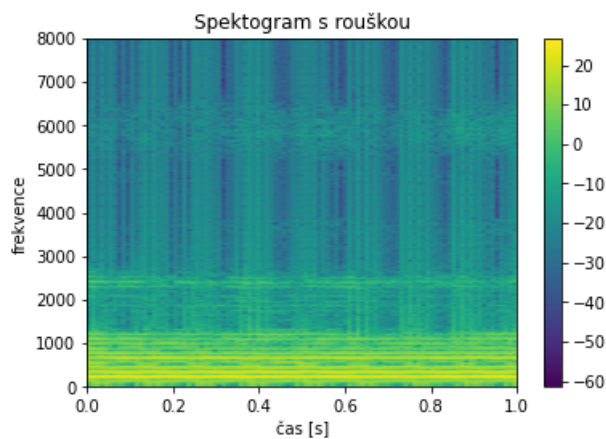
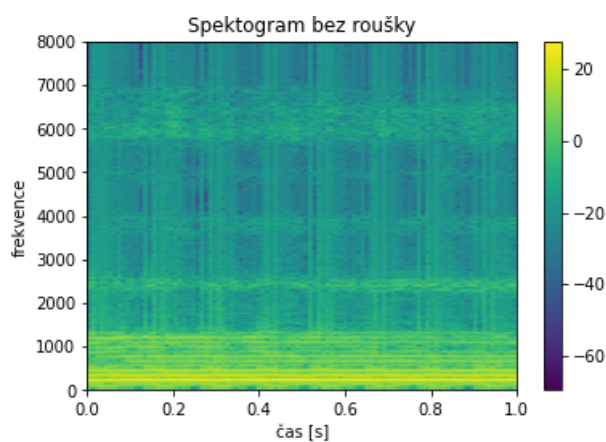
Úkol 5

Před aplikováním DFT bylo potřeba rozšířit rámce na velikost 1024 přidáním nul pomocí `numpy.pad`. Pak hned následovala DFT daného rámce, který byl následně zlogaritmován podle vzorce. Následně před vykreslením byly rámce zmenšeny na 512 hodnot a byl vykreslen spektrogram pomocí `imshow()`

A)

```
def dft(x):  
    N=x.shape[0]  
    n=np.arange(N)  
    k=n.reshape((N,1))  
    SUM=np.exp(-2j*np.pi*k*n/N)  
    return np.dot(SUM,x)
```

B)

Úkol 6

Bylo vytvořeno nové pole do kterého byly uloženy podíly signálu s rouškou děleného tím bez roušky, vše v absolutní hodnotě. Pak byly hodnoty pro rámce zprůměrovány a po aplikaci logaritmu jsme dostali výslednou charakteristiku.

A)

Vztah pro výpočet frekvenční charakteristiky je $H(e^{j\omega}) = |\text{maskon}/\text{maskoff}|$

B)

C)

Filtr způsobuje v určitých časech mírné zeslabení signálů. V grafu především před hodnotou 100 a kolem hodnoty 400.

Úkol 7

Pro impulsivní odezvu byla použita zprůměrovaná hodnota z předchozího úkolu, která se aplikovala na v inverzní DFT. Ta je stejná jako samotná DFT, jen je změněn vzorec pro výpočet imaginárního čísla a celková suma je podělena velikostí pole (N)

A)

```
def idft(x):  
    N=x.shape[0]  
    n=np.arange(N)  
    k=n.reshape((N,1))  
    SUM=np.exp(2j*np.pi*k*n/N)  
    return np.dot(SUM/N,x)
```

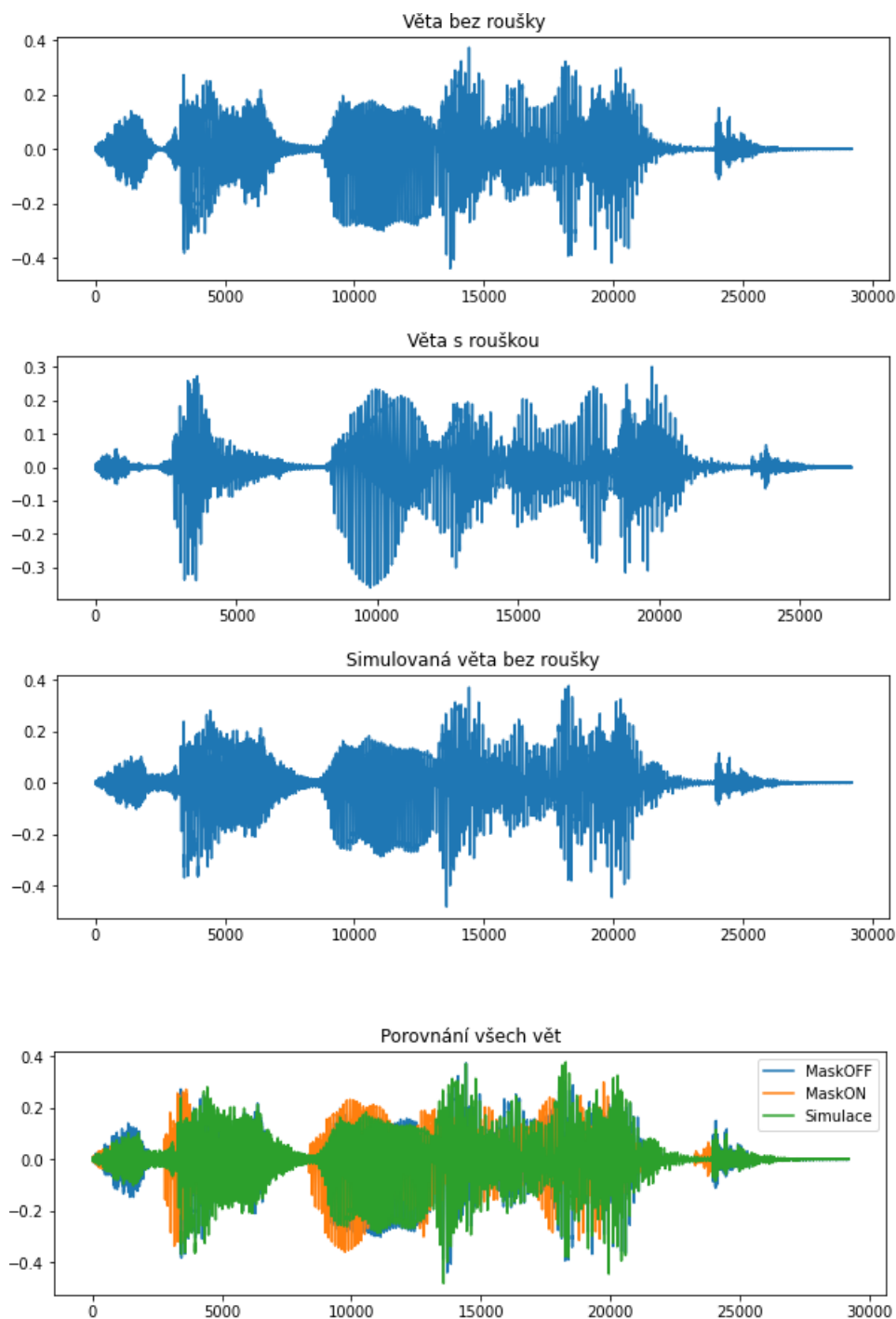
B)

Úkol 8

Na nahranou větu bez roušky byl pomocí `scipy.signal.lfilter` aplikován náš filtr, který by měl signál připodobnit nahrané větě s rouškou.

A)

B)

Signály po simulaci rouškou jsou docela podobné. Simulace proběhla dobře při hodnotách kolem 0, při hodnotách větších a menších již pak není simulace tak přesná.

Úkol 9 - Závěr

Myslím, že mé řešení v rámci možností funguje, především při zpracování tónu se mi výsledky zdají podařené. V následné aplikaci na větu už výsledky jsou odlišné, ale je možné že to je způsobeno nedokonalými nahrávkami. Zároveň šlo o mou první zkušenost s Pythonem, tudíž nějaké nepřesnosti mohou pramenit z ně úplně ideálně naprogramovaných částí projektu.